

har nogle Betænkeligheder. De Ændringer, vort Sprogudvalg fremkommer med, gøre imidlertid som Regel Lovforslagene bedre, og jeg ønsker da ikke ved denne Lejlighed at lægge det ærede Sprogudvalg Hindringer i Vejen.

Ellinger: Til det ærede Medlems Udtalelser skal jeg kun sige, at jeg ganske vist ikke i Fjor ved Sagens Behandling har talt om dette Spørgsmaal, thi saa vidt jeg husker, kom det frem paa et meget sent Tidspunkt af Samlingen, og naar man er nyt Medlem af Tinget, er der et saadant Væld af Sager, man skal sætte sig ind i, at man ganske naturlig maa udskyde sine Bemærkninger til en senere Behandling. Sagen er jo nu til 3dje Behandling, til en fri Behandling, og man maa derfor ogsaa have Lov til at fremføre sine Tvivl med Hensyn til Lovforslaget i det hele. Det vil det ærede Medlem sikkert indrømme. Det ærede Medlem siger, at der ikke kan lægges synderlig Vægt paa, hvad Bagermestrene i denne Sag mene, idet Loven vil indskrænke deres fri Stilling, og deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret. Jeg har derfor ogsaa holdt Bagermestrene uden for de Tvivl, jeg har fremsat. De angik kun den Stilling, Lærlinge under 18 Aar ville faa, og den Indfyldelse, § 2 i det hele kunde faa paa Lærlinges Virksomhed. Med Hensyn til det sidste Punkt have de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med, ikke betaget mig mine Tvivl. Jeg tror fremdeles, at den lille Bedrift vil komme til at lide under den store ved en Lov som denne. Det kan ikke nægtes, at naar en større Forretning kan arbejde, om end med halv Kraft, saa dog med et nogenlunde stort Personale efter Kl. 6 Søndag Morgen, medens en lille Forretning, hvor der kun er 1 Arbejder, ikke kan gøre det, maa den lille Forretning komme til at lide derunder. Med Hensyn til Bestemmelsen i § 1 har jeg ikke sagt, at Forholdet for Lærlinge under 16 Aar allerede var saaledes, som her foreslaaet. Jeg har kun nævnt, at i de to første Aar vilde en Lærling gaa uden at faa nogen væsentlig Faguddannelse. At han kan komme ned i Bageriet efter Kl. 5, kan jo give ham nogen Uddannelse, men dog ikke nogen væsentlig Faguddannelse. Det fik nu ogsaa være, men efter de 2 Aars Forløb skulde Lærlingen have Lov til at faa fuld Uddannelse i Faget, og der kan denne Bestemmelse om en Times Hvile træde hindrende i Vejen. Nu synes det ærede Medlem at

ville svække Betydningen af denne Bestemmelse ved den Betragtning, at det jo gælder for os alle, at vi ikke ere i uafbrudt Arbejde, men af og til tage os Hvile. Hvis det ærede Medlem imidlertid vil anvende dette paa Lærlingene, saa behøver han jo ikke Bestemmelsen. Der vil da for Lærlingen som for Svenden gælde den samme almindelige Regel. Enhver Lærling vil selvfølgelig i Arbejdstiden, lad den saa være saa og saa mange Timer, faa sin Hvile. Men vil man ved Lov sørge for, at han faar denne Hvile, tror jeg ikke, man træffer nogen heldig Bestemmelse ved dette Skift med 3 Timers Arbejde og 1 Times Hvile. Jeg tror det ikke af de af mig nævnte Grunde, som ikke ere blevne afkræftede af det ærede Medlem. Det er jo klart nok, at skulle vi have en saa stærkt indskrænkende Lovbestemmelse som denne, komme vi let ind paa Angiveri. Hele Virksomheden er desuden saaledes, at det godt kan hænde, at i den Time, hvor Lærlingen skal hvile, blive alle Mand nødte til at tage fat paa Arbejdet. Saa meget kende vi dog alle til Bagerivirksomheden, at vi vide, at det Tilfælde kan indtræde, at nu maa hele Mandskabet klemme paa. Men man vil altsaa efter dette Forslag da ikke kunne benytte Lærlingen, naar denne i tre Timer forud har været beskæftiget, selv om der i denne Beskæftigelse har været baade Arbejde og Hvile, naar Tiden, hvori Beskæftigelsen falder, blot absolut maa regnes til Arbejdstiden. Dette finder jeg er meget uheldigt. Jeg er enig med de Herrer i Lovforslagets hele Tendens. Jeg nærer kun Tvivl om, hvorvidt Bestemmelserne ere rigtigt formulerede, eller hvorvidt det kan siges, at en Lærling i den Alder kun maa have saa og saa mange Timers Arbejdstid. Jeg er nemlig bange for, at der derved kan blive begaaet en Uret mod hele Lærlingeuddannelsen, som kan faa store Konsekvenser, og blandt andet kan faa den Følge, at Bagerivirksomheden ikke kan væsentlig baseres paa Lærlinges Arbejde, og i saa Fald er det Lærlingeuddannelsen, man let kan komme til at rette Slag imod. Selve Bagermestrenes Stilling spiller her, som det ærede Medlem indrømmede, ikke nogen som helst Rolle.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgekreds): Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvad han har tænkt ved sin Bemærkning om, at dette Lovforslags Bestemmelse med Hensyn til Søndagsfrihed hver anden Søndag vil være uheldigt for dem,